

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322202435
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322202435.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom K. XX, D., proti žalovanému: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/XX, F., o zaplatenie 696,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Čadca č. k. 12Csp/32/2022-58 zo dňa 16. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom bývalý Okresný súd Čadca (na základe inštrukcie 27/2022 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej Republiky zo 16. novembra 2022 Okresný súd Čadca zanikol k 31.05.2023 a jeho preberajúcim súdom sa stal Okresný súd Žilina - pozn. nadriadeného súdu) zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Okresný súd konštatoval, že podanou žalobou sa pôvodný žalobca, C. M. D., a. s., domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 696,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 696,25 eur od 28.2.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to z titulu porušenia povinností žalovaným zo zmluvy o pôžičke č. 21418251/8109702084 (ďalej len „Zmluva“) zo dňa 23.10.2018, ktorú súd posúdil ako spotrebiteľskú, uzavretú v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na daný spor súd aplikoval rovnako tak ust. § 52, 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

3. Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že predžalobnou upomienkou zo dňa 22.12.2019 vyzval žalobca žalovaného na úhradu omeškaných splátok v sume 57,57 eur v lehote do 05.02.2020 s tým, že ak dlh neuhradí, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Predžalobná výzva bola doručená žalovanému 30.02.2019. K úhrade nedošlo a žalobca preto listom z 22.02.2020 oznámil žalovanému, že jeho dlh sa stal splatným v celosti a dlh vyčíslil v sume 716,34 eur. Okresný súd mal za preukázané, že premŕčacia doba v predmetnej veci začala s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka plynúť v septembri 2019 (prvá nesplatená splátka ktorá bola splatná do 20.09.2019), nakoľko žalovaný realizoval úhrady splátok v počte 10, ktoré boli započítané ako splátky splatné od mesiaca november 2018 do augusta 2019 (táto splátka bola žalovaným hradená až 19.11.2019). Po tomto dátume neuhradil žalovaný už žiadnu splátku. Súčasťou žaloby bolo aj upozornenie, výzva označená ako predžalobná upomienka zo dňa 22.12.2019, ktorou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že eviduje nedoplatok 57,57 eur. Zároveň upozornil žalovaného právny predchodca žalobcu, že ak do 05.02.2020

nedôjde k úhrade (konkrétne však už nešpecifikoval ktorej splátky), bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť.

4. Na podklade listinných dôkazov a najmä v nadväznosti na prehľad splátok a úhrad mal okresný súd zrejmé, že splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie, bola splátka splatná v mesiaci september 2019, nakoľko táto nebola uhradená ani v dodatočnej lehote a pre jej nezaplatenie sa stal splatným celý dlh - omeškanie o viac ako tri mesiace. Žaloba na okresný súd bola podaná 26.09.2022. To znamená, že bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť od splatnosti nezaplatennej splátky v mesiaci september 2019, keď sa pre nesplnenie tejto splátky stal zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka). Premlčacia doba plynula od 21.09.2019 do 21.09.2022. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak zo zákona dostalo do polohy „naturálneho záväzku“, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v kontexte ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. S poukazom na vyššie uvedené okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko posúdil právo uplatňované žalobcom ako premlčané a premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať s prihliadnutím na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný by mal vzhľadom na výsledok konania nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. Nakoľko podľa obsahu spisu mu trovy nevznikli okresný súd vo výroku napadnutého rozsudku vyslovil, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

6. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby ho odvolací súd zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie. Súčasťou podaného odvolania bol aj návrh na zmenu strany sporu žalobcu, aby na miesto C. M. D., a.s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., ktorá sa stala hmotnoprávnym veriteľom žalovanej pohľadávky. V tejto súvislosti odkázal na k odvolaniu pripojené listinné dôkazy a to rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávky, žiadosť o postúpenie a prevod, identifikáciu postúpenej pohľadávky a na oznámenie o postúpení pohľadávky s podacím hárkom. Vo vzťahu k rozsudku okresného súdu uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu, že premlčacia doba začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky t.j. odo dňa 20.09.2019. Namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 101 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka. Poukázal na aktuálnu najnovšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, konkrétne na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/132/2021, v zmysle ktorého (odsek 26) citoval: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.“ V posudzovanej veci tak mohla byť pohľadávka voči žalovanému prvýkrát uplatnená až 22.02.2020, t.j. v deň predčasného zosplatenia a v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka k premlčaniu nároku z úverovej zmluvy by došlo až 22.02.2023. Nakoľko žaloba bola podaná na súd 26.09.2022, bola podaná včas, počas plynutia 3-ročnej premlčacej doby na uplatnenie predčasne zosplateného nároku z úveru v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

7. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a po nariadení pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a doplnení dokazovania, odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Prijaté právne závery súdom prvej inštancie ohľadom určenia začiatku plynutia premlčacej doby v súdnej veci sú v rozpore s aktuálne ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd SR predmetnú otázku riešil v rozhodnutiach z 29. novembra 2022 sp. zn. 7 Cdo 268/2020, z 30. novembra 2022 sp. zn. 5 Cdo 224/2021, z 15. decembra 2022 sp. zn. 4 Cdo 132/2021. Konštatoval, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) sa začiatok plynutia premlčacej doby spravuje všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka. Veriteľ sa môže po prvý raz domáhať svojho práva na súde prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa.

15. Napriek uvedenému, odvolací súd považoval výrok rozsudku okresného súdu za vecne správny. V prvom rade odvolací súd poukazuje na uznesenie č.k. 8CoCsp/20/2023-105 zo dňa 13.06.2023, ktorým rozhodol o procesnom návrhu právneho predchodcu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP tak, že pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu: C. M. D., a.s., skrátený názov C., a.s., so sídlom Mlynské nivy č. 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpil ako žalobca: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom K. XX, D.. Uvedeným rozhodnutím súd rozhodol po preskúmaní kumulatívneho splnenia predpokladov uvedených v ust. § 80 CSP na pripustenie zmeny subjektu na sporovej strane. Toto rozhodnutie však v žiadnom smere neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

16. Odvolací súd sa tak musel zaoberať otázkou aktívnej vecnej legitímácie „nového“ žalobcu. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať a to, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka zo spotrebiteľského úveru).

Ďalšou významnou skutočnosťou bolo zistenie odvolacieho súdu na základe ním vykonaného dokazovania, že k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky z 30.11.2017, ako aj žiadosti o postúpenie a prevod zo 07.03.2023 došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, na jej základe banka postupovala pohľadávku nebankovému subjektu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal, ani netvrdil v rámci odvolania, ktorého súčasťou bol návrh na zmenu strany sporu, že banka doručovala žalovanému písomnú výzvu na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Obmedzil sa tvrdenie, že žalovanému bolo zaslané oznámenie o postúpení žalovanej pohľadávky. Zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, v tomto prípade so Zákonom o bankách, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho. Ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi) (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017). Oznámenie o postúpení pohľadávky z 23.03.2023, ktoré bolo pripojené k odvolaniu tak v zmysle vyššie uvedeného názoru nepovažoval odvolací súd za preukázanie splnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB postúpenia bankovej pohľadávky. Možno ešte dodať, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 ZoB pritom nie je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy, resp. upozornenie na možné zosplatenie vyhlásením mimoriadnej splatnosti, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 ZoB. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie.

17. Odvolací súd sa v rámci opakovania dokazovania oboznámil s predžalobnou upomienkou z 22.12.2019, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22.02.2020. Z ich obsahu zistil, že boli C. M. D., a.s. adresované žalovanému. V predžalobnej upomienke ho upozorňovala na výšku sumy, so zaplatením ktorej je v omeškaní a na jej oprávnenie úver predčasne zosplatiť, následne mu oznámila, že vyhlásila okamžitú splatnosť úveru a vyzvala ho na jeho úhradu. Žiadna z týchto listín neobsahovala upozornenie, že banka v prípade neuhradenia splatného úveru žalovaným má vôľu svoju pohľadávku voči nemu postúpiť na iný subjekt.

18. Odvolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

19. Vychádzajúc z týchto záverov odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny a v celom rozsahu ho potvrdil. Potvrdil aj odvolaním priamo nenapadnutý, ale od odvolania závislý výrok o trovách konania. Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a v súlade s ním aj o trovách konania rozhodol.

20. V odvolacom konaní odvolateľ - žalobca nebol úspešný, preto vznikol v zmysle § 255 ods. 1 CSP žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však odvolací súd vznik trov odvolacieho konania na strane žalovaného nezistil, a preto mu nárok na ich náhradu nepriznal.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)